

κυκλοφορεί τὸ αἶσθημα τῆς δημιουργίας, τοῦ καλοῦ, τῆς προόδου, τῆς ἀληθείας, τῆς ζωῆς.

ΜΙΚΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Στὸν Νίκον Γ. Σαράτση

ΦΙΛΙΑ

ΣΤΗΣ καρδιάς μου μι' ἀπόκρυφη
γωνία ἔχει στήσει
μιὰ θεὰ τρισυπέρχαλη
ὑπέρχαλο ἐξωκκληῆσι·

Καὶ μέσα ἐκεῖ περίτεχνη
καντήλα διαμαντένια
γλυκοφέγγει ἀνέσπερα
'μπρὸς σὲ εἰκόν' ἀσημένια.

ΜΑΝΝΑ

'Απ' τὰ χρόνια ἀδύνατη
ἢ μητέρα κρατάει
τὸ παιδί 'στὴν ἀγκάλη της
καὶ τ' ἀποχαιρετάει.

Τὸ παλληκάρι θάφευγε
γιὰ μακρυνὸ ταξεῖδι
καὶ ἢ δόλια μάννα ἔτρεμε
μὴ δὲν τὸ ξεναίδη.

Κ' ἦταν θρηῆνος τ' ἀγκάλιασμα
κ' ἦταν θρηῆνος τὰ λόγια,
ζωντανῆς στερνοτράγουδα,
ζωντανῆς μοιρολόγια !

Φ Ο Ν Ι Α Σ

Εχει 'ετσι δένδρου τὰ κλωνιά
 πουλάκι χύνει τή λαλιά του
 κι' ο κυνηγός με άπονιά
 του δίνει μιὰ καί πέφτει κάτω.

Τρέχει, τὸ πέρνει ζωντανὸ
 'στὰ χέρια ἀκόμα σπαρταράει,
 μὰ ὁ φονιάς γιὰ τὸ τρανὸ
 κατόρθωμα χαμογελάει.

Κ Υ Ν Η Γ Ι

Η θύρα ροδοστόλιστη
 σφαλιχτή ἀκόμα στέκει
 καί μέσα ἡ Πρωτομαγιά
 ροδοστέφανο πλέκει.

'Η νεότη περίχαρη
 συμμαζώνεται 'ἀπ' ὄξω
 κι' ἀπὸ μέσα ὁ 'Ερωτας
 εἰτοιμάζει τὸ τόξο . . .

'Η θύρα ροδοστόλιστη
 πέρα - πέρα ἀνοίγει
 καί τρελὸ μέσα ρίχνεται
 τ' ἀστόχαστο κυνήγι.

Κι' ὁ κυνηγός ἀόρατος
 με τρελὴ γρηγοράδα
 ρίχνει, ρίχνει τὰ βέλη του
 καί χτυπᾷ 'ετὴν ἀράδα.

[Συμπολιτ-Αἴγυπτος]

ΚΩΣΤΑΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ